

PÄRSKE 2/2008

PÄRSKE

Toimitus ja taitto

Heidi Kock, Reija Lång, Riitta Hämäläinen, parske@helsinginmelojat.fi

Pärske 3/08 ilmestyy lokakuussa. Sovi jutuista ja kuvista etukäteen ja toimita aineisto perile viimeistään viikolla 38.

Kansi

Kobba klintar, hemeläisiä Ahvenanmaan retkellä kesällä 2007. Kuva Ilkka Salmi.

PÄRSKE 2/08

Pääkirjoitus	s. 3
Melomaan lasten kanssa	s. 4
Tulossa: HeMen avokanoottikurssi	s. 6
Valokuvauskilpailu - osallistu ja voita!	s. 7
Soutustadionin lähireittejä	s. 8
Ahvenanmaan retki	s. 10
Merja Wiion muistolle	s. 13
Tiedotteita ja HeMen toimihenkilöt	s. 14
Retkikalenteri 2008	s. 15
HeMen maksut 2008	s. 16

Kanoottivajat

Soutustadion SS (valkea betonirakennus)

Mustikkamaa MM (puutalo Mustikkamaan siellan länsipuolella)

HeMen hallitus vuonna 2008**Puheenjohtaja**

Eeva Hagel

eeva.hagel@kolumbus.fi, p. 0400-774520

Varapuheenjohtaja

Juha Koivisto

juha.koivisto@iki.fi

Hallituksen sihteeri

Mirja Hämäläinen

mirja.hamalainen@fimnet.fi, p. 050-5252843

Muut jäsenet

Timo Korvola

timo.korvola@iki.fi

Lauri Laakso

lauri.laakso@iki.fi, p. 050-4114975

Reija Lång

remalang@gmail.com

Teemu Puhja

teppuha@gmail.com, p. 050-3607626

Ilkka Salmi

ilkka.salmi@iki.fi

Mika Sylvelin

mikasyvelin@hotmail.com, p. 050-5181434

- PÄÄKIRJOITUS -

Näin melontakauden alussa on hyvä kirjoittaa muutama sana talkootyöstä ja sen merkityksestä. Helsingin Melojissa on tällä hetkellä noin 500 jäsentä, ja sen kokoisen seuran hoitaminen talkoovoimin on hatunnoston arvoinen saavutus.

HeMe:ssä hoidetaan talkoovoimin kahta vajaa, pidetään kunnossa noin 100 kanootin kalustoa, harjoitetaan tälläkin kaudella aktiivista koulutustoimintaa ja järjestetään yhteisiä retkiä sekä hoidetaan monia monia muita seuran toimintaan, kuten talouteen ja jäsenasioihin, liittyviä tehtäviä. Kyse on sadoista vapaaehtoisista työtunneista. Talkootyö ei kuitenkaan ole pelkästään työtä, vaan kyse on myös yhdessä olemisesta ja tekemisestä - erilaisten melojien kohtaamisesta yhteisessä seurassamme.

Talkoojärjestelmää ollaan parhaillaan kehittämässä entistä parempaan suuntaan. Osa talkoojärjestelmän muutoksesta on seuran verkkosivuille perustetut talkoosivut. Hallituksella on työn alla myös muita seuran kehittämiseen liittyviä uudistuksia. Nettisivuja ja sähköistä tiedotusta parannetaan, seuran historiikkiä ollaan kokoomassa sekä tarvetta vajojen lukko- ja avainuudistukselle tutkitaan.

Kaike kehitystoiminnan tarkoitus on viime kädessä tarjota HeMe:n jäsenille mahdollisimman hyvät ja viihtyisät puitteet melontaan sekä edistää yhdessä liikkumista. Toivomme alkavan melontakauden tuovan mukanaan monia hienoja elämyksiä vesillä niin kokeneille konkareille kuin uusille alkeiskursseilaisillekin.

Lähtekää reippaasti vesille ja ottakaa kaveri mukaan!

Kuva talkoista: Päivi Virtanen

MELOMAAN LASTEN KANSSA

Kyllä kanootti pystyssä pysyy, kun varusteet ja asenne ovat kunnossa.

Kaatuuko se helposti?

Muistan, että olin alussa epävarma siitä sopisiko melonta koko perheen yhteiseksi harrastukseksi. Kysymyksiä riitti. Mahtuuko nelihenkinen perhe samaan kanoottiin? Kaatuuko se helposti? Onnistuuko melonta ylipäätään meiltä? Miten pieninä lapset voi ottaa mukaan?

Ensiksi otimme tuntumaa avokanoottimelontaan Suomen Ladun lyhyellä perehdytyksellä. Lapset jätettiin hoitoon naapuriin. Vaikka etumelojan tehtävät ja mahdollisuudet selvisivät meille vasta myöhemmin, oli hauska huomata, että kanootti ei ainakaan kaatuisi helposti. Ehkä siihen tosiaan voisi ottaa koko perheen. Kanootti pyrki menemään vähän minne sattui, mutta se varmaan korjautuisi kokemuksen myötä.

Talvella kaivoin netistä kaikkea mahdollista avokanooteista, ja löysin

Avokanoottiyhdistyksen. Keväällä löysimme itsemme uudesta perehdytyksestä. Saimme idean siitä miten kanoottia ohjataan, ja välähdyksen siitä, mitä melonta voisi oikeasti olla. Oli hienoa huomata, miten vakaa kanootti oli aallokossakin. Ruokahalu kasvoi entisestään.

Lapsemme olivat nyt kolme- ja kuusi-vuotiaita, mutta tämäkin kesä hurautti ilman kanoottiretkettä. Kesämökillä soudimme sieniretkelle kuten ennenkin, ja yritimme joskus vuokrata kanoottia – vain löytääksemme itsemme taas soutuveneestä. Vesillä liikkuminen koko perhe yhdessä tuntui kuitenkin yhä paremmalta ja meille oli kertynyt jo siihen sopivaa välineistöäkin, kuten lasten pelastusliivit. Samalla hankimme muita retkivarusteita, makuupussit ja teltan, ja harjoiteltimme lasten kanssa teltassa nukkumista ja retkeilyä.

Idea melonnasta syttyi, kun molemmat lapsemme olivat sen ikäisiä, että pääsimme heidän kanssaan jo lyhyille patikointipäiväretkille. Se synnytti saman tien tarpeen päästä koko perheen voimin vähän pidemmällekin. Oli keksittävä jotakin.

Teksti: Juhana Orrela

Kuvat: Juhana Orrela, Salla Tynys

Melo henkesi edestä

Keväällä 2006 kuulimme, että HeMe järjestää avokanoottikurssin. Ilmoitin meidät mukaan pariinkin kertaan. Opimme rautaisannoksen melontatekniikoita, turvallisuusohjeita sekä seuran käytäntöjä. Kanoottiin kaataminen noin 10-asteiseen veteen tuntui hurjalta, mutta myöhemmin tekisimme saman lasten kanssa – tosin kesäisen lämpimässä vedessä. Kurssin jälkeen liityimme jäseniksi. Vihdoin oli aika tehdä ensimmäinen päiväretki koko perheen voimin.

Ihastuimme kurssilla kuiturakenteiseen Wenonah Escapade -kanoottiin. Vaikka kanootti on tarkoitettu kahdelle hengelle, siinä on keskipekki yksinmelontaa varten. Sillä oli kahden pikkutyön hyvä istuskella. Escapade oli Mustikkamaalla, joten retkemme alkoi sieltä. Päätimme lähteä suojaisimmalta näyttävältä reitiltä itään ja liukua tiukasti

Lyhyet etapit, tarpeeksi tiheät evästaust, leirissä olo ja sen ympäristön tutkiminen ovat tärkeitä lasten kanssa retkeillessä. >>

rannan viertä Kulosaaren ympäri. Mukana oli evästä ja uimakamppetit, ja tietysti ohjeiden mukaisesti vaihtovaatteet vesitiiviisti pakattuna. Pakkauduimme kanoottiin ja lähdimme matkaan.

Mustikkamaalta itään lähdettyessä, heti Kulosaaren Kasinon jälkeen aukeaa Kruunuvuorenselkä. Se näytti huolettavalta, tuuli oli etelästä ja nosti suurelta näyttäviä aaltoja. Arvioimme ettei se olisi meille liikaa, seuraavaan salmeen oli vain pari sataa metriä. Päätimme jatkaa matkaa. Meno oli kuitenkin aika hurjan tuntuista, oltiin sentään ensimmäisellä retkellä ilman ohjaajia ja lapsetkin mukana. Vaimo sanoi jälkepäin meloneensa henkensä edestä – lapset nauttivat sen sijaan täysin siemauksin ja kiljuivat riemusta, kun kanootti nousi ja laski aallokossa. Heilutusta tehostivat vielä läheltä kulkevat veneet ja jopa vesitaso! Olin itsekin huolissani vaikka kanootti toimi hyvin: vettä ei tullut sisään lainkaan, emmekä olleet missään vaiheessa

todellisessa vaarassa kaatua. Tuulessa huutaen keskustelimme kääntymisestä takaisin, mutta aallokossa kääntyminen vasta tuntuikin vaaralliselta. Siispä pidimme koko ajan melontakurssin oppien mukaan melat vedessä kanoottiin vakauttamiseksi, ja kiskoimme itsemme hartiavoimin pois aallokosta Tullisaaren salmeen, missä meri rauhoittui.

Onneksi melontaa ei voinut lopettaa siihen, sillä tämän jälkeen matka sujui paljon mukavammin. Kiersimme Itäväylän alitse ja löysimme uimarannan, jonka viereen rantauduimme piknikille. Illalla olimme kuitenkin yhtä mieltä siitä, että lasten kanssa meloisimme tästä eteenpäin järvi-vesillä. Niinpä kävimme kesän aikana päiväretkillä eri puolilla Etelä-Suomea, esimerkiksi Siuntionjoella sekä tietysti kesämökillämme.

Retkellä Kolovedellä

Seuraavana kesänä 2007 lapset olivat viisi- ja kahdeksanvuotiaita, ja olimme kaikki jo päässeet kanoottiretkeilyn makuun. Kesäsuunnitelmiimme kuului ensimmäistä kertaa useamman yön mittainen retki, jonka kohteeksi olimme valinneet Koloveden kansallispuiston. Puistossa moottoriveneily on kielletty, joten se tuntui erikoisen houkuttelevalta. Koloveden kansallispuiston vesialue on melko pieni, ja reitti oli helppo suunnitella niin, ettei suurille selkävessille jouduttaisi lainkaan. Lapsille kerrottiin saimaannorpasta, jonka saataisimme nähdä.

Moni asia kuitenkin mietitytti. Kanoottiin oli tulossa enemmän tavaraa kuin koskaan ennen, ja tiesimme hyvin, että Escapade ei ollut tarkoitettu niin suurelle kuormalle. Miten se käytäytyisi? Entä kuinka paljon ruokaa ja vettä ottaisimme mukaan? Paljonko vaatetta mahtuisi kanoottiin teltan, makuupussien, makuualustojen ja

ruuan jälkeen? Kuinka pitkäksi aikaa voisimme lainata kanoottiin?

Suunnittelimme retken niin huolellisesti kuin pystyimme. Kanoottiin pakkaus oli haastavaa, eikä ylimääräistä tilaa jäänyt lainkaan. Saimme kaiken kuitenkin mahtumaan, vaikka jalkatila oli vain niukasti, varsinkin lapsilla. Ensimmäinen etappi oli suunniteltu hyvin lyhyeksi: jos kanootti tuntuisi liian epävakaalta tai säätiedotus lupaisi kovaa tuulta, voisimme helposti palata yhden yön jälkeen takaisin. Hätätilassa tulisimme vaikka kävelemällä. Huolet osoittautuivat turhiksi, kanootti oli lisäkuorman ansiosta vakaampi kuin koskaan. Säätiedotuskin lupasi vain vähän tuulta. Koko retki sujui ilman mitään ongelmia. Vain norppa jäi meiltä näkemättä, mutta bongasimme lohdutukseksi sentään minkin ja kalasääsken.

Kesällä täydensimme varustustamme kanoottikärryillä, ja syksyllä tilasimme pitkän harkinnan jälkeen oman kanoottiin. Siinä on paremmin tilaa meille kaikille, ja pystymme kuljettamaan sitä mukanaamme vaikka koko kesäloman. Hyviä kohteita on enemmän kuin ehdimme meloa, joten lomasuunnitelmista ei ole pulaa.

Meille hyvä harrastus

Perhemelonta on osoittautunut meille oivalliseksi harrastukseksi. Mahdumme kanoottiin hyvin, ja pystymme tekemään pitkiäkin retkiä yhdessä ilman, että tarvitsee huolehtia lasten väsymisestä. Perille saavuttaessa lapset tutkivat innokkaasti lähiympäristöä sekä kirmaavat pitkin rantakiviä ja kallioita meidän pystyttäessäme leiriä. Ensi kesäksi hankimme lapsille omat melat ja alamme pikkuhiljaa ottaa heitä

enemmän mukaan itse melontaan. Retkeilytaitojen kasvaessa myös muut leiriaskeleet tulevat kuvaan. Lasten puukot odottavat jo kaapissa.

Kahdestaan lapset saavat leikit onnistumaan kanoottissakin. Leiristä siirtyä joka lähdön yhteydessä kanoottiin oksia, lehtiä ja kaarnaveneitä. Hyvät eväät pelastavat tylyemmätkin etapit – välipalapatukat ovat tässä oivallisena apuna. Lapsilla on myös omat kiikarit, joilla he voivat tutkailla lintuja ja lähisaaria, ja omat vesipullot pidetään koko ajan ulottuvilla.

Suunnitteleamalla etapit kunnolla ja pitämällä päivämatkat lyhyinä, ei meillä ole lasten kanssa melomisessa ollut ongelmia. Väliillä olemme tietysti riidelleet, ihan niin kuin kotonakin. Ainakin jos välipala unohtuu, ja verensokeri laskee.

VINKKEJÄ LASTEN KANSSA MELOMISEEN:

- Harjoittele lasten kanssa teltassa nukkumista ja retkeilyä etukäteen.
- Ota lasten tärkeät unilelut ja tynnyt mukaan. Leluja sen sijaan tarvitaan vain vähän.
- Suunnittele lyhyet etapit. Leirissä olo ja sen ympäristön tutkiminen on osa lasten kanssa retkeilyä.
- Ole ajoissa leiripaikalla - perheteltta vie paljon tilaa ja parhaat paikat varataan ensimmäisinä.
- Tee hätäsuunnitelmat ja kokeile lasten kanssa kanoottiin kaatamista.

HELSINGIN MELOJEN AVOKANOOTTIKURSSI

Helsingin Melojat järjestää jäsenilleen avokanoottikurssin elokuussa viikolla 33 eli ma 11.8., ti 12.8. ja to 14.8. Kurssipaikkana on Soutustadion. Iltojen pimenemisen takia kursittelu alkaa klo 17 ja loppuu jo klo 20. Kurssin kokonaiskesto on n. 10 tuntia.

Kurssilla käsitellään tasaisen veden melontatekniikkaa inkkarilla eli avokanoottiilla ja kanoottiin käsittelyyn sekä melonnan turvallisuuteen liittyviä asioita. Jokaiselle osallistujalle opetetaan perustaidot sekä etumelोजना. Kurssisisältö noudattaa Avokanoottiyhdistyksen Sileän veden perusteet -kurssin linjoja. Aikaisempi kokemus avokanoottimelonnasta ei ole tarpeen. Koulutuskalustona ovat HeMe:n retkimelontaan tarkoitetut tukevat avokanoottikaksikot tai vastaavat lainakanootit.

Kurssille otetaan 8-12 kurssilaista ilmoittautumisjärjestyksessä eli 4-6 inkkarin verran. Kurssimaksu on 20 euroa. Ilmoittautumiset heinäkuun loppuun mennessä. Kurssimaksuun sisältyy opetus ja kurssin aikana tarvittavan avokanoottikaluston käyttö. Kurssilaisia ei ole vakuutettu, joten jokaisen tulee huolehtia vakuutusturvastaan itse.

Kurssin vetäjänä toimii Suomen Kanoottiliiton melontaopas ja kouluttajakokelas Harri Hypén. Ilmoittautumiset ja lisätiedot: Harri Hypén, sähköposti harri.hypen@iki.fi, puhelin 050 351 2417.

VALOKUVAUSKILPAILU - OSALLISTU JA VOITA!

Älä hautaa melontakuvasi tietokoneesi kätköihin, vaan lähetä ne Pärskeseen - saat kuvasi esille Pärskeseen tai muihin seuran julkaisuihin ja voit voittaa melonta-aiheisen palkinnon. Erityisesti, jos olet bongannut harvinaisuuden, kuten melojan edestäpäin tai kaatuneen kajakin, tai tuikitavallisuuden, kuten melojan selän uljaasti eteenpäin lipuvan kajakin kyydissä, lähetä mielestäsi parhaat kuvasi meille!

Pärskä järjestää melonta-aiheisen valokuvauskilpailun. Parhaat kuvat palkitaan ja julkaistaan Pärskessä sekä seuran verkkosivuilla.

Kilpailussa haetaan sekä perinteisiä melontakuvia että kuvia, joissa on uusia tai yllätyksellisiä kuvakulmia tai kohteita, tai joissa on onnistuttu vangitsemaan hetken tunnelmaa. Kuvat voivat esittää mitä tahansa melontaan tai HeMe:n ja hemeläisiin liittyvää. Kuvien ei tarvitse olla uusia, kilpailuajan kuluessa otettuja, vaan vanhemmatkin otokset ovat tervetulleita.

Kilpailuun osallistuvien kuvien tulee olla toimituksessa viimeistään 15.9.2008. Digikuvien tulee olla jpg-tai tif-muodossa. Keksimme käyttöä kaikenkokoisille ja -laatuille kuville, joten vähimmäiskokoa ei ole. Voit lähettää kuvat meille alkuperäiskoossa myöskään kuvia pienentämättä (jos sähköpostisi sallii). Erittäin tervetulleita ovat suuret, mielellään pystysuuntaiset kuvat lehden kanteen (resoluutio 300, kuvan koko 14,8x21 cm eli 2480x1748

pikseliä). Myös paperikuvia voi lähettää.

K e r r o kuvien yhteydessä mikäli mahdollista kuvauspaikka ja -aika sekä kuvissa olevien henkilöiden nimet.

Koska kilpailun tavoitteena on

samalla suostumuksesi kuvan pysyvään käyttöön ilman erillistä suostumusta.

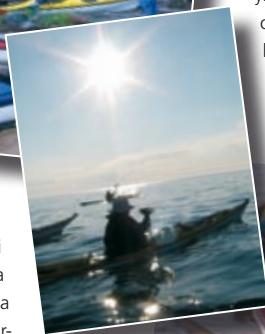
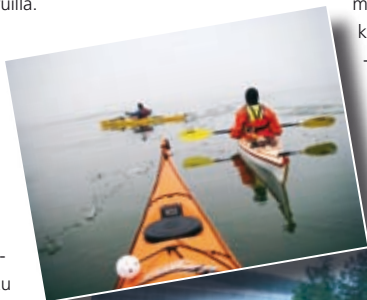
Kilpailuun voi lähettää vain sellaisia kuvia, joihin lähettäjällä/kuvaajalla on kaikki oikeudet. Lisäksi toivottavaa olisi kuvissa esiintyvien, tunnistettavien henkilöiden lupa julkaista kuva.

Lähetä kilpailukuvat osoitteeseen parske.kuvat@gmail.com. Sähköpostiviestin otsikoksi "Kuvakilpailu etunimi sukunimi". Viestiin lähettäjän yhteystiedot: koko nimi, puhelin / s-posti. Saat toimitukselta parin viikon sisällä kuittausviestin, joka varmistaa, että lähetyksesi on tullut perille.

Jos aiot lähettää paperikuvia, ota yhteys toimitukseen, niin saat lähetysohjeen. Muista mainita, mikäli haluat kuvasi takaisin.

Kuvakilpailun tulokset julkaistaan Pärskessä numerossa 03/08, joka ilmestyy syksyllä 2008.

hauskanpidon lisäksi löytää ja kerätä kuvia Pärskettä varten, pidättää toimitus oikeuden käyttää kilpailuun osallistuneita kuvia asiaankuuluvien tekijänoikeusmerkinnöin lehdessä ja muissa HeMe:n julkaisuissa verkkosivut mukaan lukien. Lähettämällä kuvasi meille annat siis

MELONTAREITTEJÄ SOUTUSTADIONILTA

HeMen vajoilla on kansiot, joissa esitellään melontareittihdotuksia vajojen lähivesille. Kokosimme niistä tähän muutaman reitin Soutustadionin ympäristöä vähemmän tuntevien iloksi ja inspiraatioksi.

Huomaathan, että kartta ja reittikuvaukset ovat vain viitteellisiä. Turvallista melontaretkää varten tarvitset aina myös oikean melontakartan, josta näet esimerkiksi laivareittien sijainnit.

Reitti 1: Soutustadion – Tarvaspää (A. Gallen-Kallela museo)

n. 13 km, merkitty punaisella viereisen sivun karttaan

- Huomioi väylät venesatamiin: Humalluodot, Pikku-Huopalahti, Laajalahden pohjukka.
- Vältä liikkumista luonnonsuojelualueella Laajalahden länsipohjukassa.
- Ristiaallokkomahdollisuus Munkkivuoren uimarannan ja Tarvon välillä.
- Lehtisaaren ja Kuusisaaren välillä on kiviä, varo kalustoa.
- Kierrä uistelijat riittävän kaukaa Laajalahdella (loppukesä-syksy).
- Kahvila perillä, Munkkiniemessä ja Mustasaarella.
- Voit tehdä sivuretken Mustasaareen, jonka kahvilassa on hyvät korvapuustit.
- Varo kiviä Mustasaaren rannassa Kaskisaaren puolella.
- Mello voi myös Mustasaaren ja Hevossaaren välistä ennen kaislikon kasvamista.

Reitti 2: Lauttasaaren ympäri

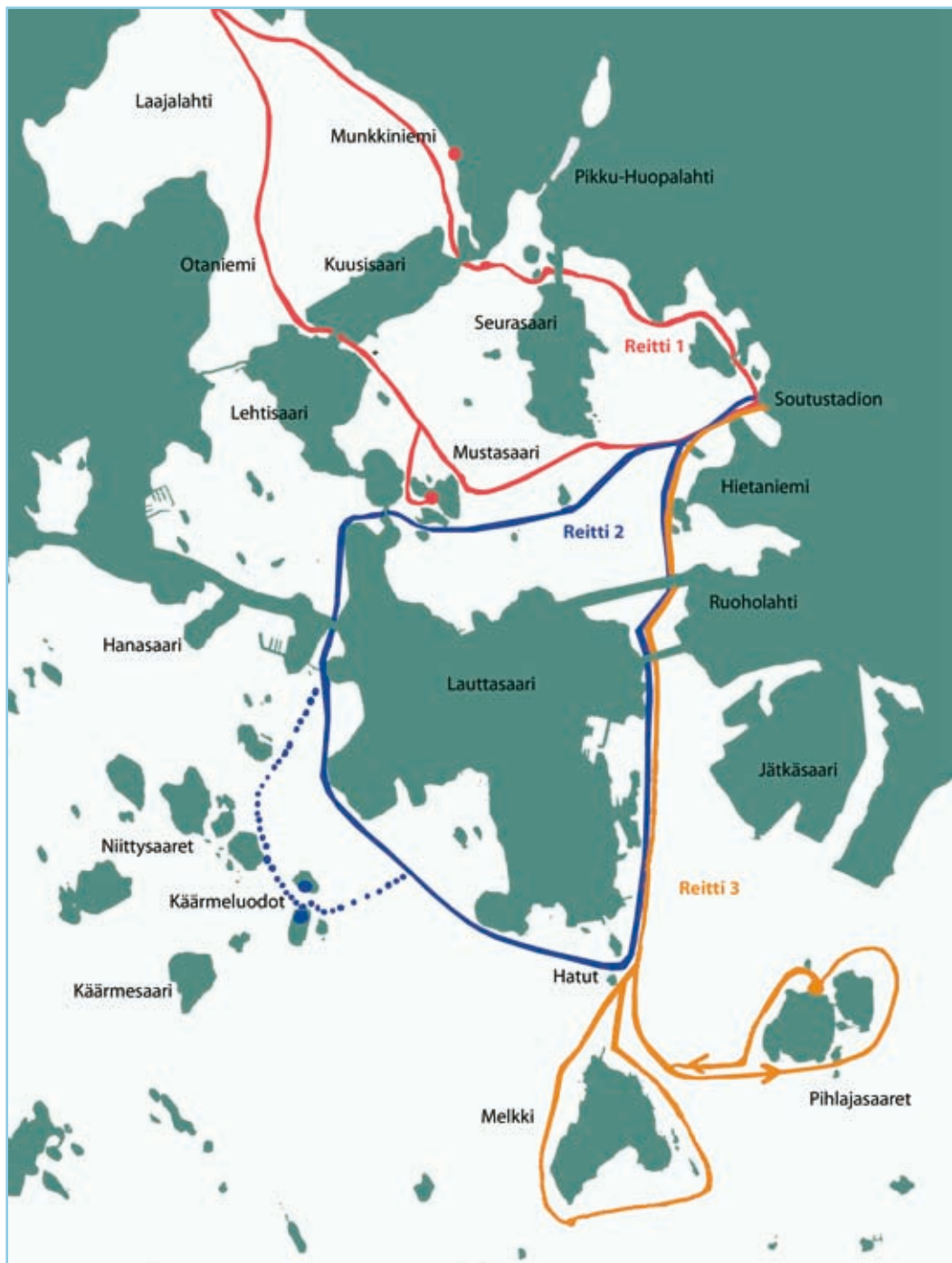
n. 13 km (+ n. 3 km Käärmeluodot), merkitty sinisellä viereisen sivun karttaan

- Vesiliikennettä Lauttasaaren siltojen alla, varo peräaaltoja.
- Lauttasaaren itärannassa kalliota/pengerryksiä, varo ristiaallokkoa.
- Hattujen (Lauttasaaren eteläpää) ympärillä on kiviä, kulje Hattujen välistä ja kierrä pohjoinen Hattu kauempaa, sen eteläpuolella on kiviä.
- Lauttasaaren eteläranta on avoin lounais- ja etelätuulille, varo sivuaallokkoa.
- Mahdollisuus rantautua Käärmeluodoille (+ n. 3 km). Hyvä ranta isollekin porukalle.

Reitti 3: Pihlajasaaret/Melkin ympäri

Kumpikin reitti erikseen n. 14 km, merkitty oranssilla viereisen sivun karttaan

- Turvallisin, joskaan ei lyhin, reitti Pihlajasaareen on Melkin pohjoispään kautta. Tätä reittiä laivaväyliin liityks on helpointa ja vältyt Jätkäsaaren sataman heijasteaaltoilta ja laivaliikenteeltä.
- Lauttasaaren itärannassa on heijasteaalokkoa, mello vähän ulompaa.
- Tarkista laivaliikenneaikataulut!
- Varo Melkin itärannan laivaliikennettä.
- Huomioi peräaalot (katamaraanit).
- Melkin etelärannassa on ristiaallokkoa lounais-, etelä-, kaakkois- ja jopa itätuulellakin (meri on avoin tuulelle).

OHITIMME GETAN KALLIOT POHJOISTUULELLA!

Eckerön uimaranta

Teksti: Timo Lampinen Kuvat: Ilkka Salmi

Kuten melojat tietävät, ei Ahvenanmaan ympäri melominen ole ongelmattonta, koska aallokko nousee jollakin puolella yleensä korkeaksi. HeMen Ahvenanmaan retkikunnan virallinen tavoite olikin meloa vuonna 2007 pääsaaren luoteispuolella. Johtajamme Ilkan silmän pilkkeestä saattoi kuitenkin aavistella muutakin. En ottanut pilkettä vakavasti ja karttavarukseni jäi puutteelliseksi. Retkemme alkoi Kumlingesta, jonne olimme surauttaneet autoilla Helsingistä. Kumlingessa seurueeseen liittyivät meloen tulleet Hiikka sekä Ari ja Alli, jotka meloivat kanssamme osana pidempää melontavaellustaan.

Pyhää Barbaraa tervehtimässä

Enteet käytiin hakemassa ennen leirytymistä Kumlingen Pyhän Annan keskiaikaisesta kirkosta. Siellä käykää ja ihailkaa pohjoismaissakin ainutlaatuisia romaaniystyyppejä tummanhekkuisia holvi- ja seinämaalauksia. Miten suuri on ollut synty, jonka vuoksi kalliit maalaukset on lahjoitettu pieneen syrjäkirkkoon 1500-luvun alussa? Ilkka

näki suojeluspyhimyksensä Pyhän Barbaran, joka auttaa tykkimiesten lisäksi kaivosmiehiäkin. Vaikuttiko tämä kohtaaminen tuulen rauhoittumiseen Getassa muutamaa päivää myöhemmin? Tällainen tapa hahmottaa asioiden yhteyksiä elää vieläkin vaikka Darwinin *Lajien synty* julkaistiin jo vuonna 1859.

Leirintäalueen nurmikko oli lyhyt ja vähäpunkkinen. Paikan isäntä oli sveitsiläinen Ernesto. Aamulla suunta olikin lounaaseen ja karttani loppui jo alkumatkasta. Ensimmäinen tauko-paikka ei ollut muinaismuistosaarella vaan sen vieressä. Se ei ollut ahdistavaa, sillä Ahvenanmaan herkuimmat muinaiskohteet ovat korkeammalla. Nyt nähdyt luodot olivat lähes sadan metrin syvyydessä silloin kun seudulla liikkui ensimmäiset, idästä tulleet, jään reunaan seuraavien grönlanninhyjelajien pyytäjät. Meteorokraateri Lumparn läpäistiin etelärantaa nuollen viileässä säässä. Sitä ennen ensimmäinen yöpyminen. Huomiota kiinnitti jälleen kerran saaristomännyn ja mannemännyn ero. Ilmeisesti eri lajeja,

toisin kuin ihmisellä, jota on vain yhtä lajia. Jossain lähellä oli fossiiliuoto, mutta minulla ei ollut sen koordinaatteja mukana.

Taidetta sumutorviasemalla

Maarianhaminan leirintäalueella juutiin kahvit ja minä kävin ostosreissulla kävelen. Ilkka löysi yöpymispaikaksi tyylikkään silokallion, josta näimme Maarianhaminan satamaan.

Aamulla kaunistui ja lämpeni. Eikä tuullut vallitsevasta suunnasta eli lounaasta, joten pääsy ainakin Getan länsipuolelle alkoi varmistua. Alkumatkasta näkyi kallion päällä yllättäen taitelijan taulun ääressä. Hetken päästä taitelijan selkiintyi taiteeksi. Tommi kävi katsomassa taitelijajapatsasta lähempää, me muut ihailimme Kobba Klintarin muuta taidetta. Taitelija Juha Pykäläinen oli tehnyt käytöstä poistetun luotsi- ja sumutorviaseman fiiniksi taidekeskukseksi.

Lounastauko pidettiin mantereen lounaiskulmassa helteisessä laguunissa, jossa oli uimapaikka meren puolella. Laguunin sisällä oli merkillinen, osin

tumma kalliomuodostuma, jossa muut näkivät makaavan ihmishahmon, mutta joka oli kuitenkin kivetynyt mutantti-ninjakilpikonna.

Hieno hiekkarantainen yöpymispaikka löytyi, mutta kokemattomuuttamme erehdyimme kysymään lupaa, mikä johti siirtymiseen hyvään kalliorantaiseen kohteeseen. Aamulla Eckerössä, Engelin piirtämän keisarillisen tulli- ja postitalon kahvilassa, ahmimme luonnollisesti, Ahvenanmaan pannukakkua. Tuuli alkoi nousta pohjoisesta, mikä johti sisemmän reitin valintaan. Navakassa vastatuulessa tein moka. Puristin liian lujaa melan vartta ja sain ensimmäisen kerran elämässäni jännetupen tulehduksen. Paulalla oli onneksi lasta ja Marilla tabuja, joten melonta sujui, vain käden muu käyttö oli hieman hankalaa. Orrskärillä etsin kiihkeästi jutulintarhaa, koska olin ottanut retken muinaisasiantuntijan roolin. En löytänyt, mutta totesin saaren kasvien äärioloista kiinnostuneiden kasvitieteilijöiden unelmaksi.

Aalokkomelontaharjoitus

Dånön kylässä oli intiimi itsepalvelu-museo. Ilkka herkisteli orgaanisten muinaisskrinnarien ääressä, sillä hän on hurahtanut monen melojan lailla myös retkiluisteluun. Kiipesimme vanhalle luotsimökille katsomaan pohjoisen merenkäyntiä, joka näytti raikkaan tuuliselta. Maisemat olivat muutenkin käymisen vääртеjä. Puut mäellä olivat omaa hienoa vaivaistyppiään. Sitten kohti Bredskäriä, jonne melomista Selkämereltä tulevien aaltojen kohina säästi lupaavasti. Matkalla ohitimme pitkän, korkean ja komean Gamlanin. Kallio on kivikauden aikaan ollut vielä kokonaan veden peitossa. Ei siis valitettavasti mitään mahdollisuuksia löytää sieltä kivikautista kalliotaidetta. Päivi teki ihmistekoisesta modernista maamerkistä akvarellin, joka luovutettiin retken lopulla Ilkalle.

Ilalla ja aamulla kutkuttavaa jännitystä ovatko tuulet suopeita ohittaa Geta meloen vai täytyykö turvautua varasuunnitelmaan eli paikallisten traileriin. Johtaja teki päätöksen väkeä

kuultuaan. En havainnut mainittavasti hikikarpaloita otsallaan. Lähdimme melomaan yli kymmenen kilometrin matkaa, jonka aikana ei voisi isossa aalokossa mennä maihin, ellei halua murskaantua kallioihin vähemmän tai todennäköisesti enemmän. Oli kiinnostavaa katsella sivusta miten kaukana olevien matalien kohdalla aalokko nousi korkealle aallon tullessa sopivassa vaiheessa. Tuuli ei ollut paha, aallot olivat maininkimaisia, mutta ne olivat lihoneet Merenkurkusta saakka. Aika haipakkaa. Koitin muistaa Allin neuvot melomisesta erityisesti alamäkeen, niin säästää energiaa. Ei kannata tuhata energiaa ylämäkiin. Tuollaisessa aalokossa idean sisäistä.

Kärkimelojana oli Alli, joka ei noudattanut suunnitelmaa ja vienynt joukkoa muutaman suojausmatalan kohdan kautta. Sanoi myöhemmin, että olisi todennäköisesti johtanut kaatumisiin, koska olisi jouduttu melomaan myötäaalokkoon sivuaallokon sijasta. Hän kiersi merten trampin pitkällä kokemuksella myös kavalat matalammat kohdat,

Aalokkharjoitus kääntyi sateiseksi

jotta välttäisimme erityisen korkeat aallokot. Utelin jälkeensä aaltojen korkeutta. Ilkka arvioi, että yleensä väki liioittelee korkeuden tuplaksi. Nyt jonkin kerran oli oikeasti 5-6 metriä, tyypillisesti jotain 2-3. Mainio kokemus minulle ja ilmeisesti muillekin. Jopa kilometrinlängijä Erkki kiitteli ei-aivan-tavanomaisena. Saimme aaltoherkkua.

Myrskyluodon Maijan mediapoluilla

Aalokkohanjoitus kääntyi sateiseksi. Sellainen oli loppupäivä ja leiri-paikkakin, mutta HeMen uusi iso pressu sai hyötykäyttöä. Ilkan retkien lakisäätteiset letut syötiin tällä kertaa toiseksi viimeisenä iltana. Se oli perusteltua kylmänkosteaa ilmaa ja upean Getan ohituksen vuoksi.

Loppu oli leikkiä. Pääosa retkikunnasta yritti Hamnskäretiin, koska sinne ei aina pääse. Minä jäin käsi-vammaisena hengaillemaan Allin ja Arin kanssa. Löysimme vallan ihastuttavan karun kalamajan, jossa elvyimme hetken. Opini että kajakkimeloja merkitsee vieraskirjaan aluk-

sensa nimen eteen m/s:n sijasta s/k.

Tapasimme toiset jälleen Väderskärillä. Saari oli kaunis, sen teräväsarviset sonnit uteliaita ja leiripaikkamme oivallinen. Väderskärillä kannattaa käydä vaikka ei olisi kuullut mitään siellä filmatusta Myrskyluodon Mai-

jasta. Oikea Maija ei täällä elänyt, mutta mediakulttuurin aikana ihmiset tuppavat paikkoihin, joissa jotain on filmattu.

Mainio vihje moniin bisneksiin.

Ykxkärillä bongattiin muinaisen potkukelkan osa ja sen jälkeen kihujen taitava ryöstöretkeily naurulokkiyhdykuntaan. Näimme myös paikallisen kotiseurakkaan nuorisoseuraliikkeen tekemiä uusmuinaisia kivi-kompasseja ja hiidenkiukaita. Vielä loppupinnistys sivuvastaisessa kohti leirintäaluetta, sen luonnonläheistä saunaa ja kotimatkaa. Allin ja Arin olimme hyvästelleet jo Ykxkärin luona. He jatkoivat vaellusta omaan tahtiinsa.

Vielä pitää merkitä, että päätettiin Kajakkimurhat-dekkarisarjan kirjoittamisesta ja kirjojen pääasiallisista aiheista ja sankareista, joita ovat Anna Lehmus sekä Urho Lindroos. Tällaiset nimet olisivat omiaan arvokkaan eksentrisille kajakkisalapoliisihahmoille. Marjan kanssa perustettiin myös luokitusyhdistys jakamaan suurmelojan nimikkeitä. Itsemme katsoimme päteviksi vain arviointitehtävään. Jari voitti ylivoimaisesti punkinkeruukilvoittelun, Auli oli hyvä kakkonen.

MERIRETKI AHVENANMAALLE 2.-11.7.2007

15 hemeläisen heinäkuinen meriretki Ahvenanmaalle alkoi maanantaiaamuna 2.7. Soutustadionilta, josta matkattiin kajakit autoihin ja traileriin lastattuina Kustaviin. Kustavista edettiin losseilla ja lautoilla Ahvenanmaalle, Kumlingeen, joka oli melonnan lähtö- ja paluupaikka. Ahvenanmaa kierrettiin meloen myötöpäivään seuraavaa reittiä:

Kumlinge – Vårdö – Lumparn – Maarianhamina – Kobba Klintar – Hammarudda – Eckerö – Orrskär – Dånö – Gamlan – Geta – Boxö – Kalskär – Väderskär – Yxskär – Kumlinge. Kotiin joukko palasi reilun viikon seikkailun jälkeen keski- viikkoiltana 11.7. Retken vetäjänä toimi Ilkka Salmi.

MERJA WIIO 1964 - 2008

Moni varmaan muistaa viime kesänä seuran laitureita koristaneen puhtaan valkean rima-kangaskajakin. Kajakki oli alle viisimetrinen, kapea kuin mikä ja matalakin. Aurinko paistoi sen valkean kankaan läpi ja paljasti mäntyisen tukirangan. Pieni kajakki kantoi aalloilla Merja Wiioa, seuran pitkäaikaista jäsentä. Seuraava Merjan kajakki jäi kesken. Merja kuoli maaliskuussa.

Merja rakensi kangaskajakkinsa keväällä 2007. Kajakin rakentaminen kuvaa Merjaa: kärsivällisyyttä ja taitoa keskittyä vaativaan työhön, käyttää perinteisiä menetelmiä ja heti tarmokkaasti tarttua seuraavan kajakin rakentamiseen. Moni ei ehkä tiedä, että Merja myös tutki porotalous-kulttuuria, käänsi ranskaa ja oli omanlaatuisensa ihminen.

Kanoottinrakentajana Merja ei ollut ensikertalainen, sillä hänen rakentamansa mahonkiviulukaksikko oli tehty jo kaksikymmentä vuotta aiemmin. Mahonkikaksikko oli pitkään Soutustadionin alakerrassa. Merjalla oli myös 1990-luvun alussa veljensä kanssa kanoottivuokraamo Suomenlinnassa.

Seuran pidempiaikaiset jäsenet muistanevat Merjan iltaretkiltä, ja tuoreimmat jäsenet viime-kesäisistä tiistaipäivystyksistä. Ainahan meidän piireissämme ei tiedetä ihmisen nimeä, vaikka hänet olisi vajalla tai vesillä kohdannut monasti.

Oma muistiin jäävä retkeni Merjan kanssa on viime kesältä: meloimme Vallisaaren ulkopuolelle luodolle. Oli kesäkuun alku. Minä putosin mereen, juuri kun Merja oli ehtinyt varoittaa liukkaista kallioista. Istuimme aurinkoisella kalliolla, ihailimme Merjan valkeana hohtavaa kangaskajakkia ja saariston luontoa, meren vaahtopäitä Ilosaaren suunnalla. Oli kesän ensimmäinen päivä.

Alli Lind, Merjan melontatoveri vuodesta 1991 ja naapuri

Talkoolista www-sivuilla

Seuran www-sivuille on avattu sivu "Talkootehtäviä". Sivulle on koottu sekä tekijöitään etsiviä kertaluontoisia talkootehtäviä että pysyvämpiä toimia. Listaa päivitetään sitä mukaa kun uusia tehtäviä ja vapaita toimia tulee. Sivulla on myös ohjeita talkoowanoksen suorittamiseksi.

Talkoolainen: katso löytyisikö talkoosivulta jotakin sinulle sopivaa. Toimihenkilö: jos sinulla on tekijää kaipaavia tehtäviä, ilmoita niitä listalle. Talkoolistaa päivittää toistaiseksi Juha Koivisto, juha.koivisto@iki.fi

Avoimia toimia:

Retkiryhmän vetäjä

Retkiryhmän tarkoituksena on seuran retkitoiminnan organisointi: retkikalenterin laatiminen, yhteistoiminta muiden seurojen kanssa, retkenvetäjien värvääminen, juoksevien asioiden hoito ym. Retkiryhmä tarvitsee vahvistusta joukkoihinsa ja myös ryhmän vetäjän paikka on auki. Jos olet kiinnostunut mistä tahansa edellä mainituista, ota yhteys: Mirja Hämäläinen, mirja.hamalainen@fimnet.fi tai retkiryhma@helsinginmelojat.fi

Varausvastaavan kesälomasijaisuus

Kanoottivarausten hoitajalle etsitään sijaista ajalle 14.7.- 8.8. Työ on varausten vastaanottamista ja niiden kirjaamista ylös. Suuri osa varauksista tulee sähköpostina, loma-aikana myös puheluina ja tekstiviesteinä. Varausten kirjaaminen hoituu joko excel-pohjalla tietokoneella tai halutessa tulostettuina käsilistoina. Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Jari Latvasalo, jari.latvasalo@gmail.com, p. 0400 886 453

Tiistairetkien vetäjiä

Seuran tiistairetket lähtevät Soutustadionilta ajalla 13.5.-16.9. (vesillä klo 18). Yhden tiistairetken vetämisellä saa suoritettua koko vuoden talkoowanoksensa. Tiistairetki on luonteeltaan helppo iltamelonta, eikä retken vetäminen edellytä mitään erityistaitoja. Vuoden tai kahden melontakokemus ja reipas mieli riittävät. Ennen retkeä kannattaa kuitenkin tutustua tiistairetkenvetäjien ohjeisiin osoitteessa: http://www.helsinginmelojat.fi/ohjeita_tiidstairetken_vetajille.pdf

Tiistairetkenvetäjäksi ilmoittaudutaan osoitteeseen inkeri.salmenlinna@iki.fi. Soutustadionin ilmoitustaululla on lisäksi tiistairetkikalenteri, johon merkitään vetäjän nimi, retken reitti tai kohde ja osallistujien määrä. Oman nimensä saa mielellään merkitä tiistairetkikalenteriin myös etukäteen ennen retkeä. Vedetyistä tiistairetkistä tiedotetaan sähköpostilistalla ja www-sivuilla.

HEMEN TOIMIHENKILÖT

JÄSENASIAT

Jäsensihteerit: Marja-Terttu Posa
jasenasiat@helsinginmelojat.fi,
(09) 872 9976, 050 446 3803
Maarukankuja 6 A 17, 01480 Vantaa
Kaikki jäsenasiat, osoitteenmuutokset jne.

TALOUSRYHMÄ

Taloudenhoitaja: Mika Sylvelin
mikasyvelin@hotmail.com, 050 518 1434
Kolmas linja 19 a 26, 00530 Helsinki

TIEDOTUSRYHMÄ

Pärskeen toimitus: Heidi Kock, Reija Lång,
Riitta Hämäläinen
parske@helsinginmelojat.fi
www.helsinginmelojat.fi Juha Koivisto
juha.koivisto@iki.fi, 040 838 8653

KOULUTUSRYHMÄ

Koulutusryhmän vetäjä: Juha Koivisto
juha.koivisto@iki.fi
Koskikurssit: Tuomas Runnako
tuomas.runnako@kokkolalainen.com,
045 677 5595
Avokanoottikurssit: Jaakko Mäkikylä
jaakko.makikyla@meridianx.fi, 050 345 6935

RETKIRYHMÄ

retkiryhma@helsinginmelojat.fi
Retkiryhmän jäsenet:
Mirja Hämäläinen, 050 525 2843
Teemu Kokkonen, 050 551 0827
Harri Peterzens, 050 557 5443
Heli Pessa, 040 519 7036
Outi Lepola, 045 636 2157
Tiistairetkien koordinaattori: Inkeri Salmenlinna
inkeri.salmenlinna@iki.fi, 050 575 7555

VAJARYHMÄ

Varausvastaava (MM): Jukka Honkala
jukka.honkala@pp1.inet.fi, 040 507 0880
Varausvastaava (SS): Jyrki Uotila
jyrki.uotila@luontopalvelut.fi, 0400 831 404
Päivystysvastaava: Elisa Koivuranta
elisa.koivuranta@gmail.com, 0400 253 473

KALUSTORYHMÄ

Varausvastaava: Jari Latvasalo. Kajakkien, trailerin ja muiden välineiden varaukset s-postilla kajakkivaraus@helsinginmelojat.fi tai soittamalla/tekstiviestillä 0400/886453 ti ja to klo 15:30-18:00.
Kalustohankinnat: Risto Lehtivaara
risto.lehtivaara@kolumbus.fi
Kalustokirjanpito: Mikko Kokkonen
mikko.kokkonen@nokia.com
Kalustonkunnostus: Tapio Linkosalo
tapio.linkosalo@helsinki.fi

- RETKIKALENTERI 2008 -

Säännölliset viikkoretket

Helpon tiistairetken (SS) ajalla 13.5.-16.9. (vesillä klo 18.00)
Keskiviikkoretket (MM) ajalla 14.5.-18.6. (vesillä klo 18.00)
Torstairetket (MM) alkaen 26.6. (vesillä klo 18:00)
Sunnuntairetket (parilliset viikot MM, parittomat SS), alkaen 18.5. (vesillä klo 10.00)

Pitkät retket ja teemaretket

7.-13.6. Suomi Meloo

Pieksämäki-Lahti (<http://www.suomimeloo.fi/>) Lisätietoja: Jaakko Mäkikylä, jaakko.makikyla@meridianx.fi

20.-22.6. Juhannusretki

MM:lta itään päin, päivämatkat noin 20-30km. Alustava, tarkempaa tietoa myöhemmin. Toteutuu mahdollisesti yhteislähtönä.

27.-29.6. Inkon saaristo

Retki suojaissa saaristossa soveltuu myös aloittelijoille. Kierrellään ristiin rastiin Inkon saaristoa kelin mukaan. Lähtö Barosundin lossin vierestä. Kukin hoitaa itsensä paikalle. Mukaan mahtuu 10 melojaa. Lisätiedot ja ilmoittautumiset: vetäjiltä Harri ja Kasper Peterzéns 050-55 75 443

30.6.-9.7. Meriretki Tukholman saaristoon

Lähtö laivalla Helsingistä 30.6. illalla ja paluu Helsinkiin 9.7. aamulla. Retki edellyttää aikaisempaa kokemusta viikon retkeltä tai useammalta viikonloppuretkeltä sekä kuntoa ja taitoa meloa normaalilla retkivauhdilla 25-35 km päivämatkoja myös kohtalaisessa tuulessa ja aallokossa (max. 8-12 m/s). Rajattu osallistujamäärä, ilmoittautumiset ja lisätiedot vetäjältä: Ilkka Salmi, ilkka.salmi@iki.fi, puh. 040 556 1202.

29.-31.8. Muinaistaideretki

Vetäjät: Marja-Terttu Posa, marja-terttu.posa@welho.com, p. 050 44 63 803 ja Timo Lampinen, timotlampinen@gmail.com, p. 0400 43 37 24

Avokanoottiretket

7.-13.6. Suomi Meloo

Pieksämäki-Lahti (<http://www.suomimeloo.fi/>) Lisätietoja: Jaakko Mäkikylä, jaakko.makikyla@meridianx.fi

Syyskuussa turbo stove -ruokaretki viikonloppuna lähivesille.

Ateriat valmistetaan yhdessä. Lisätietoja: Jaakko Mäkikylä, jaakko.makikyla@meridianx.fi

Syys-lokakuussa viikonloppuretki Välväylälle

Kajakit voivat tulla mukaan - eteneminen inkkarien ehdoilla. Lisätietoja myöhemmin.

Lisäykset

Jos haluat oman retkesi seuran viralliseen retkikalenteriin, ota yhteyttä retki-ryhmään, retkiryhma@helsinginmelajat.fi. Huom! Erityisesti heinä-elokuussa on hyvin tilaa uusille retkille!

PÄRSKEEN PÖRSSI

Kanootit ja melontavarusteet kiertoon!

Seuran jäsenet voivat julkaista ostetaan/myydään/vaihdetaan -ilmoituksia seuravassaan Pärskeessä. Lähetä ilmoituksesi yhteystietoihin viimeistään viikolla 38 osoitteeseen: parske@helsinginmelajat.fi.

2

HEMEN MAKSUT V. 2008

Jäsenmaksut:

Jäsenmaksu 70 e (talkoopanoksen tehneille 45 e).

Perhejäsenmaksu 135 e (kahden talkoopanoksen tehneille 85 e).

Nuorisojäsenmaksu (alle 18 v.) 25 e (nuorisojäsenmaksu talkoopanoksen tehneille 15 e).

Talkoomaksu 25 e (talkooalennus edellyttää vähintään neljän tunnin työpanosta seuran hyväksi).

Jäsenmaksu sisältää kaluston käyttöoikeuden. Jäsenmaksun maksanut jäsen saa käyttää seuran kajakkeja ja varusteita (mela, kelluntaliivit, aukkopeite) korkeintaan kaksi yöpymistä sisältäville vajalta vajalle melottavilla omilla retkillä ja seuran yhteisillä retkillä.

Liittymismaksut:

Liittymismaksu uudelle jäsenelle 36 e, perheelle 2 x 36 e, nuorisojäsenelle 15 e. Alennettu liittymismaksu 18 e.

Muut maksut:

Avainpantti 10 e, kanoottipaikka yksikkö 25 e, kanoottipaikka kaksikot ja avokanootit 40 e.

Varustekaappi 5 e.

Vierasmaksu (1 vieras kerrallaan) 10 e/päivä/aukko.

Maksut kajakkien ja tarvikkeiden lainaamisesta omille retkille (varaukset varausvastaavalta):

Retkipäivämaksu kajakista 2 e/aukko/päivä, kajakkikaaret 1 e/päivä.

Teltoa tai trangia 2 e/päivä.

Kanoottitraileri 20 e lähtömaksu + seuran jäseniltä 8 e/päivä ja ulkopuolisilta 20 e/päivä.

Myytävät tavarat:

Porkkala-Pellinki vedenkestävä vesiretkeilykartta (1:50 000) 2003 painos, 5 e.

Meriretkeilyn perustieto 3 e, siniset hihamerkit 3 e, kurssiohjaajien kirja 12 e (seuran kurssiohjaajat saavat sen osallistuessaan koulutuspäivään).

Laminointikone päivystyksen aikana käytössä, laminointikalvot (A4) 1 e ja (A3) 2 e.

Ostetuista tuotteista/palveluista esitetään kuitti tiistaipäivystäjälle, SS klo 17-18 (kesäaikaan).

HeMen tilinumero

OP Oulunkylä 572146-113731. Merkitse maksaessasi nimesi ja maksun aihe laskun viestikenttään.